MEDIOCRE

Creació de la companyia

COM UN LLUM

Il·lustració per Carola Sol

MEDIOCRE

Il·lustració del cartell per Carola Sol

Creació de la companyia

COM UN LLUM TEATRE

Juliol 2016

Mediocre:

Adj. D'una qualitat mitjana, d'un escàs valor o mèrit.

Un poeta mediocre.

Una poesia mediocre.

Enciclopèdia Catalana

L'AUTORA

Hi ha paraules que són boniques independentment del seu significat. La seva sonoritat, les vocals combinades amb les consonants, l'èmfasi d'una de les síl·labes en el lloc precís, la llargada perfecta. Sempre he pensat que "mediocre" és una d'aquestes paraules boniques. Les vocals neutres, la o oberta, el so de la ce amb la erra... és preciós! Música en vuit lletres. És una llàstima, en la meva opinió, que una paraula de tanta bellesa amagui un significat que sovint és utilitzat per a faltar al respecte.

Un 90%, així de manera aproximada, de la població és mediocre. Som majoria. No entenc per què ens hem de fer petits davant d'una ínfima minoria a la que idolatrem pensant que ells són importants per què són coneguts, famosos, mentre nosaltres ens conformem amb les nostres vides "d'escàs valor". Jo sóc mediocre i n'estic orgullosa.

Després d'escriure un petit text, sorgit de la més bàsica necessitat de treure unes paraules que tenia dins, vaig decidir donar-li aquest títol, i a poc a poc el text es va anar allargant, fusionant i contrastant amb altres textos que finalment van esdevenir el que avui és *Mediocre*. En aquesta peça parlo de les coses que em passen i tinc la sensació que li passen a més persones, per això crec que comunicar-les pot servir-nos per a estar una mica més en pau amb nosaltres mateixos i sentir-nos una mica menys sols.

Sílvia Mercè i Sonet

LA COMPANYIA

La companyia Com un Llum sorgeix arrel d'una relació d'amistat entre els components del grup. Amb diferents maneres de veure la vida, diferents experiències i opinions, aquests quatre joves hem trobat una manera comuna per expressar-nos a través del teatre. Sempre amb projectes de petit format que puguem autogestionar. Volem aprofitar les nostres qualitats personals individuals a cada espectacle, no només en el pla artístic, sinó també en el tècnic, i envoltar-nos de professionals emergents com nosaltres, en els sectors als que no puguem arribar.

L'objectiu de Teatre Com un Llum és plasmar les nostres inquietuds, emocions, vivències i preocupacions. Volem expressar, de la millor manera possible, la nostra forma personal d'entendre el món i les circumstàncies que ens ha tocat viure. El públic que esperem atraure és aquest amb el que compartim edat i moment històric. Creiem que formem part d'una generació de persones ben formades, intel·ligents i amb esperit crític a les que ens espera un futur força incert. Nosaltres no volem perdre l'esperança i intentem posar un granet de sorra compartint el nostre teatre i d'aquesta manera contribuir en la democratització de la cultura.

“La Venedora de Llumins” va ser el nostre primer projecte de Work in Progress, estrenat com a microteatre l’abril del 2015 a Figueres i més tard al febrer de 2016 als Lluïsos de Gràcia, a Barcelona, i per tercer cop al Festival l’Estació Escènika al setembre de 2017. En ell comencem a experimentar amb les nostres idees “low cost” en les que pretenem aprofitar al màxim els recursos dels que disposem, i també dels que no disposem, com ara la llum.

Ara presentem *Mediocre,* en la que provem un altre llenguatge i experimentem amb el contacte directe amb el públic, convidant-lo no només a veure el nostre petit espectacle, sinó també a formar-ne part. Vam tenir la sort de fer una residència al centre cívic El Sortidor on vam poder desenvolupar les idees i el text de Mediocre per a estrenar-lo el 25 de novembre de 2017.

Durant la residència el projecte ha crescut molt, i hem tingut la sort d’afegir una nova membre col·laboradora de la companyia que ha fet que aquest espectacle guanyi una nova dimensió.

BIOGRAFIES

Marià Llop Brugada

Co-Direcció

En Marià va néixer a Figueres el 9 de Juny de 1994. La música i el teatre han estat presents durant la seva vida ja que des de ben petit ha aprés a tocar el piano i la gralla. Participa activament en la cultura popular Figuerenca, sent co-fundador d'una companyia de teatre juvenil amateur, anomenada A Mossegades, i formant part de la companyia d'espectacles infantils País de Xauxa.

Als 18 anys, decideix encarar el teatre de manera professional i es trasllada a viure a Barcelona per estudiar la carrera d'Art Dramàtic a ESAD Eòlia, a través de la qual descobreix el gust per la direcció i dramatúrgia. Arrel d'aquesta nova inquietud l'implica en diferents projectes com a creador i director, estrenant un muntatge basat en *Yerma*, de Lorca, amb la seva companyia amateur.

Sílvia Mercè i Sonet

Co-Direcció i Dramatúrgia

La Sílvia va néixer el 3 d'Octubre de 1991 a Barcelona. Passa la seva infància immersa en el teatre amateur i l'estudi de la dansa clàssica. A mesura que va creixent va experimentant amb diversos estils com hip hop, contemporani, Bollywood i jazz. Pren classes de cant modern durant cinc anys amb el professor Joan Carles Capdevila, que la motiva a començar els seus estudis de teatre musical a Eòlia ESAD.

Per altra banda, la seva vocació social la porta a titular-se en Animació Sociocultural (2012), abans d'entrar a Eòlia i graduar-se en Art Dramàtic (2017), aportant-li eines de gestió cultural i dinamització social.

El 2016 s'inicia com a directora posant en escena una dramatúrgia pròpia de *l'Oncle Vània*, d'Anton Txèkhov.

Sara Sánchez

Interpretació

La Sara neix a Barcelona un 13 d'Agost de 1995. Creix sent membre d'un grup de teatre amateur on participa activament com a actriu protagonitzant obres com "Les Alegres comares de Windsor" de W. Shakespeare; "El temps dels Conway" de J.B Priestley; "Casa de la Sònia" de Txèkhov (adaptació de *L'Oncle Vània* per Sílvia Mercè) i també en musicals de gran format com ara "Jesucrist Superstar" i "El Rei d'Àfrica" (adaptació pròpia de *The Lion King*).

Després de titular-se com a Auxiliar d'Infermeria i com a Higienista Bucodental, inicia la seva formació en Art Dramàtic l'any 2016 a l'escola de cinema i teatre La Bobina, de Barcelona.

EL TEXT

Ningú canvia d'opinió tant com jo.
Inseguretat? Jo crec que és més la por a equivocar-me.
Prendre decisions és renunciar. Jo no vull haver de renunciar a res.
No sóc indecisa... simplement ho vull tot.
Renunciar a tu o renunciar a ell. O renunciar als dos.

Ets una noia mediocre atrapada a la teva habitació. Atrapada dins el teu cap, dins el batibull de les coses que has dit però en realitat no volies dir; de les coses que vols però no dius; de les coses que t'han dit i són mentida; de les coses que fas quan no trobes les paraules exactes a dir. La comunicació no és cosa fàcil, i per a intentar posar una mica d'ordre a tots aquests pensaments, has hagut de fer una obra de teatre per a que el públic entri a la teva habitació, al teu cap, i t'ajudi a treure'n l'entrellat de tot plegat.

Mediocre neix de la necessitat de comunicar(-se) i arrel de la creença que hi ha moltes coses que ens passen a tots però, per determinades raons, no comuniquem, creant un sentiment de soledat que s'extingiria si poguéssim trobar les paraules per expressar-nos i adornar-nos que a tots els mediocres ens passen, si fa no fa, les mateixes coses.

L'ESPAI

Ens hem acostumat a no tenir vida privada. Hem fet un pacte tàcit amb les xarxes socials que ens han creat la necessitat de comunicar absolutament tot el que passa a les nostres vides a canvi d'autoestima basada en "likes". Hem renunciat a la nostra intimitat i ja ens està bé així, per què així és com funciona el món actualment.

Com un Llum agafem aquesta idea i ens colem directament a l'habitació de la nostra protagonista, on el públic penetra per veure-la en els seus moments més personals i íntims.

L'escenografia consta indispensablement d'una làmpada, una tauleta de nit amb un reproductor de CDs i un espai per a que l'actriu segui (ja pot ser el llit, com una cadira d'escriptori, un puf, un sofà...). A partir d'aquí depenent de l'espai del muntatge es pot afegir una decoració més o menys detallada per a crear la il·lusió que s'ha entrat directament a l'habitació de la protagonista, violant la seva intimitat.

LA FITXA

Apte per a tots els públics	SÍ	Recomanada a partir de	12 ANYS
Durada	40 MINUTS	Temps muntatge	2 HORES
Idioma	CATALÀ i CASTELLÀ	Temps desmuntatge	1 HORA
Actriu/s	1	Aforament	1 A 25 PERSONES
Tècnic	1	Tipus espai escènic	AL VOLTANT DE L'ESCENA, EN CERCLE
Il·luminació	2-4 FOCUS DE LEDS 1 LÀMPADA A ESCENA	Mida espai escènic	5 A 30 M^2
So	DIEGÈTIC: PORTÀTIL A L'ESCENA	Altres	ENTRADA DE PÚBLIC CONDUIT PER LA MATEIXA ACTRIU

Les necessitats d'aquesta proposta són molt flexibles i es poden adaptar a les característiques les qualsevol sala.

CONTACTE

Teatre Com un Llum

@com_un_llum

Teatre.comunllum@gmail.com

628 837 651 (Sílvia)

COM LLUM
TEATRE